

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-1 У. 14770/13
Дана 26.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станмирка Лаловић и Гордана Сукновић Бојација, чланови већа, уз учешће судског саветника Татјане Лончар као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца АА из ..., ... и ББ из ..., ..., које заступа адвокат Данела Бркић из Београда, Косовска бр. 34, ради поништаја решења туженог Комисије за хартије од вредности Републике Србије, бр. 6/0-17-39021-13 од 01.07.2013. године, у предмету емисије хартија од вредности, у нејавној седници већа одржаној дана 26.02.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, тачком 1. диспозитива, утврђено је да је за ББ, ВВ, ГГ, стицаоце акција издаваоца Акционарског друштва „...“, ..., као и лице које са њима заједнички деловало – АА, настала обавеза да објаве понуду за преузимање акција издаваоца Акционарског друштва „...“, са седиштем у, Тачком 2. диспозитива утврђено је да ВВ не може остварити право гласа по основу свих стечених акција издаваоца Акционарског друштва „...“ и то 1030 акција, односно 0,78154% акција циљног друштва АД „...“ из ... од 09.07.2012. године, када је за ово лице настала обавеза објављивања понуде за преузимање акција из тачке 1. овог решења до дана извршења обавеза. Тачком 3. диспозитива утврђено је да ГГ не може остварити право гласа по основу свих стечених акција издаваоца АД „...“ и то 445 акција, односно 0,33917% акција циљног друштва АД „...“ од дана 03.08.2012. године, када је за ово лице настала обавеза објављивања понуде за преузимања

акција из тачке 1. овог решења, до дана извршења обавезе. Тачком 4. диспозитива утврђено је да тужила ББ не може остварити право гласа по основу свих стечених акција издаваоца АД „...“ и то 20 акција, односно 0.015187% акција циљног друштва АД „...“ од 28.02.2013. године као дана коначности закључка, бр. 4/0-32-4688/8-12 од 26.02.2013. године, којим је одбачен захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање. Тачком 5. диспозитива утврђено је да АА не може остварити право гласа по основу свих стечених акција издаваоца АД „...“ и то 96.477 акција, односно 73,20454% акција циљног друштва АД „...“ од 09.07.2012. године, када је за ово лице настала обавеза објављивања понуде за преузимање акција из тачке 1. овог решења, до дана извршења обавеза. Тачком 6. диспозитива наложено је ББ, ВВ, ГГ стицаоцима акција АД „...“, као и лицу које је са њима заједнички деловало – АА, да у року од 15 дана у складу са одредбама Закона о преузимању акционарских друштава, поднесу Комисији за хартије од вредности захтев за одобрење објављивања понуде за преузимања акција циљног друштва АД „...“. Тачком 7. прописано је да уколико било које лице из тачке 1. овог решења поступи у складу са обавезом из тачке 6., сматраће се да је обавеза испуњена. У тачки 8. наведено је да ће тужени обавестити Централни регистар, депо и клиринг хартија од вредности да стицаоци акција и лице које је са њима заједнички деловало немају право гласа по основу стечених акција, док је у тачки 9. наведено да ће на основу овог решења Централни регистар хартија од вредности одмах посебно евидентирати да ВВ нема право гласа по основу 1030 комада акција, ГГ по основу 445 акција, ББ по основу 20 акција, а АА по основу 96.477 комада акција, док је тачком 10. наложено друштву АД „...“ из ... да достави ово решење свим акционарима у року од 15 дана, од дана пријема решења ради остваривања пред стварно и месно надлежним судом, права на откуп акција под условима под којима је морала бити објављена понуда за преузимање, а тачком 11. да је ово решење коначно у управном поступку.

Тужбом поднетом Управном суду дана 17.09.2013. године, тужилац АА оспорава законитост решења туженог органа због погрешног тумачења одредбе члана 37. Закона о преузимању акционарских друштава. Наводи да је 96.477 акција стекао у периоду од 2004. до 2006. године на потпуно законит начин, седам година пре трговања која су била предмет надзора берзе, па цитира одредбу члана 37. Закона о преузимању акционарских друштава („Службени гласник РС“, бр. 46/06... 99/11) и наводи да је у конкретном случају Комисија одбацила захтев за одобрење понуде за преузимање понуђача ББ својим закључком, али да је Комисија могла да одузме право гласа само на акцијама које су биле предмет надзора и које су по мишљењу туженог незаконите. Наводи да је тужени могао евентуално да одузме право гласа само на акцијама које су стечене супротно закону, односно које су биле предмет трговања у периоду који је био предмет надзора комисије (04.07.2012. до 20.12.2012. године). Објашњава да је 82.403 акције стекао на основу уговора са Агенцијом за приватизацију, који уговор је у целости испуњен, те губитак било којих права на овим акцијама може бити санкционисано од стране Агенције за приватизацију као непоштовање уговорних обавеза. Наводи да је тужилац већински акционар АД „...“, чија је основна делатност гајење жита, легуминоза и уљарица, а да ће необављање делатности, односно немогућности да се донесе одлука Скупштине друштва довести до поремећаја у пословању друштва са несагледивим последицама. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужила ББ је тужбу Управном суду ради поништаја решења туженог органа поднела дана 20.09.2013. године, која је заведена у Управном суду под бројем У. 15029/13. У тужби је навела да је хартија „...“ АД у посматраном периоду била ликвидна, у смислу члана 22. Закона о преузимању акционарских друштава, те да је био испуњен услов за давање понуде

за преузимање под условом под којима је тужила то учинила, као и да је Брокерско-дилерско друштво „...“ АД, квалификовано да врши овај обрачун, извршило израчунавање ликвидности за трговање акцијама АД „...“ за период од 19.06.2012. до 19.12.2012. године. Сматра да је погрешан закључак туженог органа да су ВВ и ГГ лица која заједнички делују са понуђачем, у смислу члана 4. Закона о преузимању акционарских друштава, јер Комисија не наводи да је ставом 7. истог члана прописан круг сродника која улазе у појам лица која заједнички делују – сродници до трећег степена сродства у побочној линији укључујући и сродство по тазбини, а у које сроднике не спада ГГ, па наглашава да је син ГГ ожењен кћерком АА, да исти није у тазбинском сродству са понуђачем. Додаје да је нетачан навод на страни 14. побијаног решења, да је тужила закључила Уговор о консалтингу при преузимању акција са ... АД од 03.12.2012. године, јер је хартија Привредног друштва АД „...“ већ након трговања дана 14.09.2012. године постала ликвидна, тако да је понуда за преузимање могла бити дата и у октобру месецу 2012. године, а на дан потписивања Уговора о консалтингу 03.12.2012. године, хартија циљног друштва је већ увелико била ликвидна, па не стоји навод Комисије да је тужила закључила уговор пре наступања услова за понуду за преузимање. Закључује да је тужени донео оспорено решење без доказа да се ради о повезаним лицима која су деловала усклађено како би се дала понуда за преузимање. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Суд је одредио спајање предмета број У. 14770/13 са предметом У. 15029/13, сагласно одредби члана 328. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 и 55/14), у вези члана 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), пошто се по тужбама поднетим у наведеним предметима, оспорава исто решење туженог органа, број 6/0-17-39021-13 од 01.07.2013. године .

Управни суд је оценом навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

У току управног поступка који је претходио доношењу оспореног решења, утврђено је да је тужени орган на основу члана 262. став 1. тачка 18. Закона о тржишту капитала („Службени гласник РС“, бр. 31/11) и члана 13. Правилника о условима и начину вршења надзора над пословањем учесника на финансијском тржишту („Службени гласник РС“, бр. 89/11), обавио надзор у вези са обавезом објаве понуде за преузимање акција циљног друштва АД „...“, ..., од стране стицалаца ББ, ВВ, ГГ и лица које са њима заједнички делује, АА. О обављеном надзору састављени су записници 6/0-17-390/9-13 од 05.04.2013. године и бр. 6/0-17-390/18-13 од 17.05.2013. године. У току поступка утврђено је да тужилац АА поседује укупно 96.477 акција издаваоца АД „...“, ..., који је стекао током 2004. - 2005. године, закључно са 29.05.2006. године, да тужила ББ поседује укупно 20 акција истог издаваоца које је стекла 19.12.2012. године преко организованог тржишта, да ВВ поседује 1030 акција, које је стицао током 2006. - 2012. године, с тим да је након 04.02.2012. године стекао укупно 90 акција (дана 09.07. и 10.07.2012. године), те да ГГ поседује 445 акција истог издаваоца. Утврђено је да су тужиоци АА и ББ брачни другови, а ГГ отац зета тужиоца АА и тужиле ББ, те да заједнички делује са тужиоцем, као већинским власником и тужиљом, супругом тужиоца, у смислу члана 4. Закона о преузимању акционарских друштава, а да је ВВ бивши директор и члан Одбора директора у време стицања акција дана 09.07. и 10.07.2012. године

(које је стекао након почетка примене одредбе Закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава, које се примењују од 04.02.2012. године), те да је у време стицања акција заједнички деловао са циљним друштвом АД „...“, а преко циљног друштва и са тужиоцем АА, као већинским акционаром који контролише циљно друштво, у смислу одредби члана 4. став 4. и 5. Закона о преузимању акционарских друштава. Околности у вези са стицањем акција од стране ГГ, ВВ и тужиље ББ, указују на усклађеност и заједничко деловање у смислу члана 4. став 2. тачка 1. поменутог закона, јер је у поступку надзора утврђено да није било трговања акцијама АД „...“ из ... више од годину дана пре посматраног релевантног периода, а да је укупно било 11 трговања, те да је у посматраном периоду дошло до пада цене акција са 470,00 динара на 301,00 динар, а да уколико би се искључила трансакција у којима је учествовао ВВ у периоду од 6 месеци. који су претходили дану настанка обавезе објављивања Обавештења о намери преузимања за понуђача, хартија не би била ликвидна, да као учесници у трговањима ВВ и ГГ нису изнели разлоге разумног инвеститора за количине и цену наведену у налозима који су испостављени, као ни за трговање акцијама издаваоца у поменутом периоду, те да су ВВ и тужиља ББ у размаку од једног минута испоставили налоге који су се упарили дана 19.12.2012. године и тиме је активирана обавезујућа понуда. Утврђено је да је тужиља доставила 20.12.2012. године туженом органу захтев за одобрење понуде за преузимање, који је одбачен закључком од 26.02.2013. године, јер је утврђено да тужиља није поступила по закључку Комисије од 17.01.2013. године. Закључком о одбацивању од 26.02.2013. године, који је постао коначан 28.02.13. године, тужени орган је утврдио да су тужиоци АА и ББ заједно са ГГ и ВВ повезана лица, односно да су заједнички деловали приликом стицања акција издаваоца АД „...“. Приликом састављања и потписивања записника стицаоци акција и лице које са њима заједнички делује АА нису имали примедби, ни предлога. Из свега изложеног, тужени орган је закључио да је за стицаоце акција ББ, ГГ и ВВ, као и за лице које је са њима заједнички деловало АА настала обавеза давања понуде за преузимање и то за ВВ и већинског акционара АА дана 09.07.2012. године, када је ВВ први пут стекао акције након 04.02.2012. године, за ГГ дана 03.08.2012. године, када је исти први пут стекао акције издаваоца АД „...“, а за тужиљу ББ дана 28.02.2013. године, када је закључак бр. 4/0-32-4688/08-12 од 26.02.2013. године постао коначан.

Одредбом члана 4. став 1. Закона о преузимању акционарских друштава („Службени гласник РС“ бр. 46/06... 99/11), прописано је да су лица која заједнички делују лица која сарађују међусобно или са циљним друштвом, на основу споразума, изричитог или прећутног, усменог или писменог, чији је циљ стицање акција с правом гласа, усклађено остваривање права гласа или спречавање другог лица у спровођењу поступка преузимања, док је ставом 2. тачка 1) истог члана прописано да се сматра да делују заједнички лица која повезују околности у вези са стицањем акција, као што су: време или период у коме су стицала акције, место стицања, начин стицања, одредбе уговора о стицању, вредност стечених акција и друге околности које су довеле до стицања акција које указују на усклађеност у стицању или заједничкој намери лица.

Одредбом члана 37. став 1. истог закона прописано је да понуђач, односно стицалац и лица која делују заједнички са понуђачем не могу остваривати право гласа из свих стечених акција циљног друштва, у следећим случајевима: кад након наступања обавезе објављивања понуде за преузимање, у законском року не поднесу захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање, од дана настанка обавезе до дана извршења ове обавезе; када Комисије одбије или одбаци захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање, од дана коначности

решења којим се одбија или закључка којим одбацује исти захтев, до дана пријема решења којим Комисија одобрава објављивање понуде за преузимање; кад након што им је Комисија одобрила објављивање понуде, исту не објаве у законском року, од дана када су дошли у доцњу до дана извршења ове обавезе, док је ставом 2. истог члана закона прописано да, када лице не може остварити право гласа у складу са ставом 1. овог члана, Скупштина циљног друштва доноси одлуке не узимајући у обзир акције с правом гласа овог лица при утврђивању кворума, односно већине за одлучивање. Према одредби члана 41а став 1. наведеног закона, када утврди неправилности, односно незаконитост Комисија ће решењем наложити предузимање мера, односно изрећи меру прописну овим законом, а према ставу 2. истог члана закона, Комисија ће решењем одредити рок за извршење и достављање одговарајућих доказа. Према ставу 3. наведеног члана закона, када утврди неправилности, односно незаконитости Комисија може: 1) утврдити постојање обавезе објављивања понуде за преузимање и наложити предузимање радње, ради објављивања понуде за предузимање; 2) утврдити да лице које након наступања обавезе објављивања понуде за преузимање у законском року не поднесе захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање нема право гласа над свим стеченим акцијама циљног друштва, од дана настанка обавезе до дана извршења ове обавезе, о чему обавештава Централни регистар.

Правилно је по оцени суда, тужени оспореним решењем, без повреда правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, одлучио као у диспозитиву оспореног решења, будући да је, након правилно спроведеног поступка, чињенично стање одлучно за решавање ове управне ствари утврдио у потпуности и несумњиво и на ово правилно применио одредбе материјално-правних прописа на које се позвао, а за своју одлуку дао разлоге које као правилне у свему прихватио и овај суд.

Ово стога што је за тужиљу, као стицаоца акција и тужиоца, као лице које је са тужиљом и другим стицаоцима заједнички деловало, куповином акција издаваоца АД „...“ из ..., током 2012. године настала обавеза давања понуде за преузимање, и то за тужиоца дана 09.07.2012. године, када је стицалац акција ВВ са којим је тужилац као већински акционар заједнички деловао, први пут стекао акције након 04.02.2012. године, као дана почетка примене Закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава („Службени гласник РС“ бр. 99/11), за тужиљу као стицаоца дана 28.02.2013. године, као дана коначности закључка бр. 4/0-32-4688/8-12 од 26.02.2013. године, којим је одбачен њен захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање акција, поводом чега је тужени користећи своје овлашћење из цитираног члана 41а Закона о преузимању акционарских друштава, одредио мере које тужилац и тужилја, заједно са другим стицаоцима акција, морају предузети.

Тужени орган је правилно применио одредбу члана 37. Закона о преузимању акционарских друштава када је за тужиљу, у тачки 4. диспозитива а за тужиоца у тачки 5. диспозитива оспореног решења, као стицаоцима акција, одредио да не могу остварити право гласа из свих стечених акција циљног друштва, из разлога што након наступања обавезе објављивања понуде за преузимање, у законском року, нису поднели захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање, и то од дана настанка обавезе, тј. за тужиљу од 28.02.2013. године а за тужиоца од 09.07.2012. године, до дана извршења обавезе. Стога су неосновани наводи тужбе АА да је Комисија могла да одузме право гласа само на акцијама које су биле предмет надзора и које су по мишљењу туженог незаконите, јер је овакво закључивање супротно овлашћењу Комисије из цитираног члана 41а Закона о преузимању акционарских друштава. Самим тим, неосновано тужилац наводи да је тужени могао

евентуално да одузме право гласа само на акцијама које су стечене супротно закону, односно које су биле предмет трговања у периоду који је био предмет надзора комисије, јер овакво ограничење поменути закон не прописује.

Правилно тужени у оспореном решењу закључује да околности у вези са стицањем акција од стране ГГ (оца зета АА и ББ), ВВ (бившег директора и члана одбора директора АД „...“ у време стицања акција дана 09. и 10. 07.2012. године) и ББ, указују на уклађеност и заједничко деловање у смислу члана 4. став 2. тачка 1. Закона о преузимању акционарских друштава. Неосновано тужила истиче да је нетачан навод на страни 14. побијаног ршења, у погледу закључивања уговора о консталтингу, будући да се у списима предмета налази Уговор о консталтингу при преузимању предузећа, закључен дана 03.12.2012. године, између BDD ... а.д. ..., као брокера и тужиле, као клијента, а који уговор је тужила потписала својеручно, а што је тужила потврдила приликом давања изјаве на записник Комисије за хартије од вредности број 6/0-21-4691/16-12 од 10.01.2013. године.

Суд је ценио и остале наводе тужбе тужиоца АА и тужиле ББ, али налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења, с обзиром на то да је тужени детаљно навео чињенично стање, разлоге који су били одлучни при оцени доказа, материјално право и прописе на основу којих је донета одлука из диспозитива, уз детаљно образложење, а које разлоге као правилне у свему прихвата и овај суд.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима.

Због наведених разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник број 111/2009), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 26.02.2016. године, III-1 У. 14770/13

Записничар
Татјана Лончар, с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП

